

(Енглеска) окреће леђа апсолутизму и централизму власти и наговештава нову еру децентрализације и процвата локалног живота и организације. Заслугом те Револуције устаљује се и схватање и пракса да централни органи власти више не могу да се мешају у послове локалне власти која у правом смислу постаје самостална и самоуправна. Од тада у Енглеској паралелно постоје и развијају се и централни и локални органи власти, при чему ова локална власт обухвата различите облике функционалне децентрализације или самоуправе. Ова локална самоуправа у Енглеској, односно Великој Британији се након бројних реформи усталила и постала тростепена, састављена од три врсте локалних заједница: округа (counties), срезова (districts) и пароксија (parishes). По овој организационој шеми цела земља је подељена на 53 округа, којих има две врсте: метрополских и обичних, док се унутар њих формирају срезови, као уже локалне јединице, који такође могу бити метрополски (има их 36) и обични (има их 333) при чему су ови први самосталнији и имају већа овлашћења.

Сам град Лондон има посебну организацију а у његовом ширем подручју – подручју Великог Лондона се налазе и лондонски срезови (boroughs), њих 32. Особеност ове енглеске локалне самоуправе чини постојање преко 10.000 пароксија образованих на сеоским подручјима и са бројним локалним функцијама и пословима које врше у области занатства, туризма, јавне расвете, локалног саобраћаја и др.

Највиши орган власти у свакој јединици локалне самоуправе (изузев пароксија где је то пароксијални збор) је локално веће или савет и то је представнички орган изабран од самих грађана и састављен од већника који имају мандат од 4 године. Веће се појављује као носилац најважнијих послова који су дати у надлежност локалним заједницама при чему се његова активност (пошто се ређе састаје) највише своди на одобравање одлука комитета, тако да се највећи део послова локалне власти управо обавља преко ових комитета. Чланове Већа (савета) бирају сами грађани, а у локалним већима неких локалних јединица ти изабрани чланови чине $\frac{3}{4}$ састава савета, док су $\frac{1}{4}$ тзв. олдермени (aldermen) које бирају изабрани чланови. На челу локалног већа у градовима (окожним и неокрожним) је мер (mayor) а у осталим јединицама је то њихов председник (chairman) и он се бира сваке године из редова самих чланова већа. Мер или председник председава радом већа и учествује у доношењу његових одлука али је то и репрезентативна личност или први човек града. Као што је речено, највећи терет локалних послова преузимају комитети који се образују